

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobkyně **S. O.**, nar., státní příslušnost Ukrajina, hlášena v , proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2016, čj. OAM-1064/ZA-ZA02-K08-2015

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Dne 25. 1. 2016 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany ve věci žalobkyně, a to s odkazem na ust. § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. V blanketní žalobě žalobkyně uváděla, že její žádost byla posouzena nesprávně, správní orgán nedbal o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem jejího případu. V doplnění žaloby dne 29. 3. 2016 žalobkyně uvedla, že v její věci došlo k nesprávnosti aplikace § 25 zákona o azylu, k poskytnutí údajů se nedostavila ze závažných důvodů, nebyla vhodným způsobem

vyrozuměna o doručované písemnosti a žalovaný nezjistil skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Do konce roku byla ubytována v PoS v Kostelci nad Orlicí, je však vážně nemocná, má rakovinu a potřebuje klid. Ten v PoS neměla, proto středisko 21. 12. 2015 opustila, o jejím zdravotním stavu a důvodu odchodu tam věděli. V následujících dnech několikrát středisko telefonicky kontaktovala, aby se ujistila, že je její adresa známa, s tím, že se tam vrátí, až bude její zdravotní stav lepší. Opakovaně ji ujišťovali, že toto není problém, že se může vrátit, až jí bude líp. Prosila rovněž pracovníky, aby ji informovali o všech písemnostech. Po odchodu ji správní orgán vyzval, aby se 25. 1. 2016 dostavila k pohovoru, bylo postupováno dle § 24 odst. 3 zákona o azylu, tedy, měla být vhodným způsobem vyrozuměna. Středisko je spravováno Správou uprchlických zařízení MV, tedy správní orgán věděl o jejím stavu, přesto ji informoval vyvěšením dne 11. 1. 2016 a svěšením 20. 1. 2016, ač jí mohl obeslat na známou adresu. Správní orgán si musel být vědom, že se o písemnosti nemůže dozvědět, způsob tedy zcela jistě nebyl vhodný. Z důvodu špatného zdravotního stavu by žalobkyně stejně nebyla schopna se k pohovoru dostavit. Žalovaný nevyvinul žádné úsilí tyto skutečnosti při rozhodovací činnosti zohlednit, žalobkyně proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Jako důkaz svého onemocnění žalobkyně zaslala tři lékařské nálezy, potvrzující její diagnózu, a to ze dne 3. 9. 2015, 16. 12. 2015 a 17. 3. 2016.

Z vyjádření žalovaného ze dne 23. 2. 2016 plyne, že si není vědom žádného procesního pochybení ve věci, když žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 14. 12. 2015, dne 21. 12. 2015 svévolně opustila pobytové středisko a aktuální místo jejího pobytu není žalovanému známo. Oznámení o uložení písemnosti bylo v pobytovém středisku v souladu se zákonem o azylu vyvěšeno dne 11. 1. 2016 a svěšeno dne 20. 1. 2016, žalobkyně se dne 25. 1. 2016 k pohovoru nedostavila a stav spisového materiálu nedovoluje žalovanému ve věci rozhodnout. Krajský soud dne 3. 3. 2016 rozhodl samostatným usnesením o žádosti žalobkyně o přiznání odkladného účinku žaloby. Po doplnění její žaloby požádal opětovně žalovaného o jeho aktuální vyjádření. Správní orgán dne 15. 4. 2016 soudu sdělil, že má k dispozici z části i z minulosti, zdravotní dokumentaci žalobkyně, toto však na věci samé nemůže nic změnit. Žalobkyně se v ČR zdržuje již od r. 2005 za prací, v minulosti již byla v azylovém řízení, neúspěšně v r. 2013 a dá se předpokládat, že po tak dlouhé době je již obeznámena dostatečně s právním pořádkem a azylovými pravidly, a to včetně náležitého poučení. Bylo tedy v jejím zájmu nastavená pravidla dodržovat. Teprve písemný záznam ze dne 9. 2. 2016 obsahuje povolení k opuštění pobytového střediska. Dle záznamu Policie ČR již byla žalobkyně v evidenci ENO, a také se záznamem v SIS-Schengen. Do ČR přibyla již v r. 2005 na turistické vízum, za prací, pas ztratila v r. 2007, resp. jí ho ukradli a od té doby nemá žádný doklad totožnosti. Na Ukrajině má tři děti, musí je živit a nemá kde bydlet, proto se vrátit nechce. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Ze správního spisu soud konstatuje, že žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 14. 12. 2015, uvedla, že je státním občanem Ukrajiny, rozvedená, její rodiče již zemřeli, na Ukrajině žijí její tři děti (1985, 1987, 1990), sestra a bratr. Žalobkyně žila do r. 2005 v Zakarpatské oblasti v Chumalovu, od června 2005 pobývá v Praze a v Kostelci nad Orlicí. Pas jí byl ukraden v r. 2007, jiný doklad nemá. Je pravoslavného vyznání, nikdy nebyla politicky organizována. Má

základní vzdělání, na Ukrajině pracovala v zemědělství, v ČR jako uklízečka v restauraci. Vlast opustila, protože má tři děti a musela je živit, přijela za prací, na turistické vízum. Je nemocná, byla dvakrát na operaci, chodila na chemoterapii a radioterapii, nemocná je i její dcera, nemá kam na Ukrajině jít. Chtěla by zůstat v ČR a léčit se zde, na Ukrajině jí nikdo nepomůže. Za svého pobytu se zastupitelským úřadem spojení nenavázala, o azyl žádala v r. 2013 neúspěšně. Ke svému zdravotnímu stavu uvedla, že má rakovinu. Téhož dne správnímu orgánu žalobkyně předložila svazek zdravotních nálezů z průběhu let 2013 – 2015. Ve spise se dále nachází úřední záznam ze dne 11. 1. 2016, z něhož plyne, že byl proveden pokus o doručení předvolání k pohovoru, bylo zjištěno, že žadatelka se v místě střediska nezdržuje, z evidence Správy uprchlických zařízení zjištěno, že žalobkyně svévolně opustila dne 21. 12. 2015 PoS, rozhodnuto o náhradním způsobu doručení v souladu s § 24 odst. 4 zákona o azylu. Oznámení bylo vyvěšeno dne 11. 1. 2016, svěřeno dne 20. 1. 2016. Ze dne 25. 1. 2016 je ve spise úřední záznam o tom, že žalobkyně se k pohovoru nedostavila. Posléze se ve spise nachází napadené rozhodnutí ze dne 25. 1. 2016, opět následuje záznam o marném pokusu doručení rozhodnutí a dále pak jeho vyvěšení dne 25. 1. 2016, svěšení dne 3. 2. 2016. Dne 8. 2. 2016 konstatuje úřední záznam, že žalobkyně se nedostavila k vyzvednutí rozhodnutí. Dne 9. 2. 2016 žalobkyně převzala rozhodnutí, podala žádost o povolení opuštění PoS.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

Dle ust. § 25 písm. d) zákona o azylu se zastaví řízení, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Jak krajský soud zrekapituloval průběh správního spisu shora, je zcela patrné, že žalobkyně nepožádala řádnou formou o povolení opuštění pobytového střediska, učinila tak na předepsaném formuláři až poté, kdy již bylo ve věci vydáno napadené rozhodnutí o zastavení řízení. **Z ust. § 82 zákona o azylu** vyplývá, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany **je povinen písemně oznámit ministerstvu opuštění pobytového střediska** na dobu delší než 24 hodin. V oznámení žadatel uvede adresu, kde se bude zdržovat, délku pobytu mimo pobytové středisko. **Opuštění pobytového střediska na dobu delší než 3 dny je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen písemně oznámit ministerstvu nejméně 24 hodin před odchodem z pobytového střediska.** Žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášený k pobytu v pobytovém středisku může toto středisko opouštět na dobu nejdéle 10 dnů v kalendářním měsíci. Žalobkyně bez dalšího uvedené povinnosti nesplnila, toto ani netvrdí. V doplnění žaloby uvedla, že svůj odchod hlásila telefonicky, sdělila i svoji adresu, toto však z pochopitelných důvodů nemůže doložit a soud se může pouze domnívat, že pokud by tak skutečně učinila, dostalo by se jí

ze strany pracovníků střediska řádného poučení o nutnosti písemného sdělení. Ve správním spise však žádný podobný dokument založen není, naopak jsou v něm uloženy dokumenty, stvrzující zákonný postup žalovaného v období, kdy žalobkyně nebyla přítomna v pobytovém středisku a její pobyt nebyl znám. Soud ještě doplňuje, že v žalobě sice žalobkyně uvedla, že žalobu doplní její advokát, v zákonné lhůtě se tak však nestalo, soud proto žalobkyni vyzval, aby tuto doplnila a bylo tak učiněno až dne 29. 3. 2016. Vzhledem k tomu, že soud shledal postup žalovaného v souladu se zákonem o azylu i správním řádem, dospěl po přezkoumání věci k závěru, že žaloba žalobkyně je nedůvodná a tuto tedy v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení neúčtoval.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové dne 18. duben 2017

JUDr. Jana Kábrtová v.r.
Samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
R. V.